வெளியீடு எண். 265.

உ

குருபாதம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அற்புதங்கள்

(அஷ்டோத்திர சதநாமாவளியுடன்)

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

25-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

ஆணையின்வண்ணம்

ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான

சீகாழி ஸ்ரீ சட்டைநாதசுவாமி தேவஸ்தானம்

கட்டளைவிசாரணை

...மத் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகளால்

வெளியிடப்பெற்றது.

1952.

MADRAS

TIRUÑĀNA CAMPANTA CUVĀMI KALIN ARPUTANKAL

23:417x2w
31J2

பிரதிகள் 2000.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1956
MADRAS

ஞானசம்பந்தம் பிரஸ்,
தருமபுரம்.

25 FEB 1956
MADRAS

உ

குருபாதம்.

முகவுரை

சீகாழி என்றவுடன் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நினைவே செந்தமிழ் மக்கள் உள்ளத்து உதிக்கும். உடனே சுவாமிகள் அவதாரமுதல் அவர்கள் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் எல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நினைவிற்குவந்து, நெஞ்சை வயப்படுத்தி, நிமலன் அடியிணைக்கு ஆட்படுத்தும். ஆதலால் அவர்கள் அவதாரத்தலமாகிய சீகாழியில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ திருநிலைநாயகி சமேத ஸ்ரீ பிரமபுரீசுவரசுவாமிக்கும், சைவசமயாசாரியப் பெருந்தகை ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தப்பெருமானுக்கும் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகமாகிய பெருஞ்சாந்திவிழாக் காலத்தில், அன்பர்கள் மனம் சுவாமிகள் அருள்விளையாடலில் மேன்மேலும் ஈடுபடவேண்டும் என்ற பெருங்கருணைத்திறத்தால் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்து 25-வது அருட்குரு மூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆணையின் வண்ணம் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அற்புதங்கள் பதிகங்களுடன் 17—3—52 அன்று நடைபெறுகின்ற **மகா கும்பாபிஷேக நினைவு மலராக** வெளிவருகின்றது. தலச்சிறப்பும் இதில் தரப்பட்டுள்ளது.

பூ கைக்கொண்டு திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பொன்னடி போற்றி உய்ய, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அஷ்டோத்திர சதநாமாவளியும் இத்துடன் வருகிறது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1956
MADRAS

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1958
MADRAS

உ

குருபாதம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அற்புதங்கள்.

"என்றும் அடியவர் உள்ளத் திருப்பன; இவ்வுலகோர்
நன்று மலர்கொடு தூவித் துதிப்பன; நல்லசங்கத்(து)
ஒன்றும் புலவர்கள் யாப்புக் குரியன; ஒண்கலியைப்
பொன்றும் கவுணியன் சைவ சிகாமணி பொன்னடியே."

—நம்பியாண்டார்நம்பி.

கடவுள் கருணையைப்பெற இனிமையான எளியவழி தோத்திர பாராயணமே. தோத்திரங்களிற் சிறந்தன தேவார திருவாசகங்களே. தேவாரங்கள் ஏழு திருமுறைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளுள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் இயற்றியன மூன்று; திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளியன மூன்று; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது ஒன்று. முதல் மூன்று திருமுறைகளையும் இயற்றி அருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், மூன்று வயதுக் குழந்தையாக இருக்கும்போதே பாடத்தொடங்கி விட்டார் என்பது ஆச்சர்யப்படக்கூடியதே. மனிதர்களால் சாதாரணமாகச் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்பவர்களையே தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களென்று பாராட்டுகிறோம். ஞானசம்பந்தப்பெருமானுக்கு எப்படி தெய்வத்தன்மை வந்தது என்பதுபற்றிச் சிந்திப்போம்.

சீகாழியில்:

சீகாழி பழையகாலந்தொட்டு ஒரு அழகான இடம். வடக்கே ஐந்துமைல் தூரத்திற்குள் கொள்ளிடம் என்ற பெரிய ஆறு ஓடுகின்றது. தெற்கே பழவாறும், கழுமல நதியும் பாய்கின்றன. இரண்டு ஆறுகளுக்கு நடுவிலே தோப்பும் துரவும் சாலையும் சோலையுமாக இன்றைக்கும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பது இந்நகரம். இந்நகரத்திலே இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்து முந்நூறு வருடங்களுக்குமுன் சிவபாதஹிருதயர் என்ற அந்தணர் வசித்துவந்தார். அவருக்குப் பகவதியார் என்றொரு மனைவியார் இருந்தார். இவர்களுக்கு நெடுநாள் குழந்தையில்லை. அதனால் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டவல்ல ஒரு குழந்தை வேண்டுமென்று நெடுங்காலம் நோன்புசெய்தார்கள். கடவுள் கருணையினால் ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. குழந்தையைத் தாயாரும், தகப்பனாரும் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்துவந்தார்கள். குழந்தைக்கு மூன்று வயது ஆயிற்று.

ஒருநாள்:

சிவபாதஹிருதயர் நீராடுவதற்காகக் குளக்கரைக்குச் சென்றார். நானும் கூடவருவேன் என்று குழந்தையும் பிடிவாதமாக அழுதது. 'வந்தால் வரட்டுமே' என்று தகப்பனார் கோயிலுக்குள் இருக்கின்ற பிரமதீர்த்தத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றார். கரையில் உட்கார வைத்தார்; நீருக்குள் இறங்கி மந்திரம் ஜெபித்துக் கொண்டு தண்ணீரில் மூழ்கினார். அப்பாவைக் காணாமை யால் குழந்தை அழுதது. அதனைக்கண்ட தோணியப்பர் அம்பாளோடு ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். குழந்தைக்கு முன்னே வந்தார். 'தேவீ! இந்தக்குழந்தைக்கு

முலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்திலே கறந்து சிவஞானம் குழைத்து ஊட்டுக' என்று கட்டளையிட்டார். தேவியும் அவ்வாறே செய்தார். பாலைக்குடித்தவுடன் குழந்தைக்குச் சிவஞானம் கைகூடிற்று. அதுமுதல் அக்குழந்தைக்குத் திருஞானசம்பந்தர் என்று பெயருண்டாயிற்று.

பால்கொடுத்த பரம்பொருளைக் காட்டியது :

பால்குடித்த குழந்தை இரண்டு கடைவாயிலும் பால் ஒழுகக் கரையில் நின்றுகொண்டிருந்தது. நீராடிய தந்தையார் குழந்தைவாயில் பால்வடிந்திருப்பதைப்பார்த்து விட்டு 'உனக்கு யார் பால்கொடுத்தார்கள்? யாராவது பால்கொடுத்தால் நீ சாப்பிடலாமா?' என்று அதட்டிக் கொண்டே ஓர் குச்சியை எடுத்து ஓங்கினர். குழந்தை பயந்ததுபோலக் காட்டிக்கொண்டு தோணிமலையிலுள்ள அம்மையப்பரை நோக்கித் * "தோடுடைய செவியன்" என்னும் பதிகத்தைப்பாடியது. தந்தையார் ஈது ஒரு சிவ ஞானம் பெற்ற குழந்தையென்று சந்தோஷப்பட்டார். கோயிலுக்குப்போய்க் கடவுளை வழிபட்டார். இதற்குள்ளாக ஊரிலுள்ள ஜனங்களுக்கெல்லாம் இந்தச்செய்தி எட்டிவிட்டது. எல்லோரும் ஒருங்குகூடி ஆச்சரியப் பட்டுக் கடவுள் கருணையைப்பெற்ற சிவஞானச்செல்வம் நமக்குக்கிடைத்துவிட்டதேயென்றுபாராட்டினர்கள். ஊர் வலமாக வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர்கள். 'போதையார் பொற்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாதெனத், தாதையார் முனிவுறத் தான் எனை ஆண்டவன்' என்ற பகுதியால் சுவாமிகளே இவ்வரலாற்றைக்காட்டுகின்றார்கள்.

---

* அற்புதப் பதிகங்களின் முதற்பாடலும் திருக்கடைக்காப்பும் ஆங்காங்குத் தரப்பெற்றுள்ளன.

பண் - நட்டபாடை:

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொற்றாளம் பெற்றது:

சிலநாள் கழித்துச் சீகாழிக்கு மேற்குப்பக்கத்தில் இருக்கின்ற * திருத்தாளமுடையார்கோயிலை வழிபட வேண்டும் என்று விரும்பினர். சிறுபிள்ளையாதலின் தகப்பனாரும் தோளின்மேல் தூக்கிச்சென்றார். கோயிலுக்குள்ளே போனதும் சம்பந்தர் "மடையில் வாளை" எனும் பதிகத்தைக் கையால் தாளம்போட்டுப் பாடினர். சிவபெருமான் பஞ்சாக்ஷரமந்திரங்கள்எழுதப்பெற்ற இரண்டு பொன் தாளங்களைக் கொடுத்தருளினர். அந்தத் தாளங்களுக்கு உயர்ந்த ஓசையை அம்பிகை அருளினர். அதனல் அந்த அம்பிகைக்கு ஓசைகொடுத்தநாயகி என்ற திருநாமம் உண்டாயிற்று. சம்பந்தருடைய புகழ் எங்கும் பரவிற்று. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகவந்து தரிசித்துத் தங்கள்

* திருக்கோலக்கா என வழங்குகிறது.

ஊருக்கெல்லாம் வந்தருளவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதன்படி முதல்முதல் தலயாத்திரை தொடங்கிய தலம் $ திருநனிபள்ளியாகும். அது சம்பந்த சுவாமிகளின் தாய்மாமனூர் பிறந்த ஊராகும்.

பண் - தக்கராகம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வுருவ மென்கொலோ.

நலங்கொள் காழி ஞான சம்பந்தன்
குலங்கொள் கோலக் காவு ளானையே
வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
உலங்கொள் வினைபோய் ஓங்கி வாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலுக்குப் பாணர் தொண்டு :

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் திருஎருக்கத்தம்புலியூரில் பிறந்தவர். அவர், சம்பந்தசுவாமிகள் நல்ல இசையோடு தேவாரப்பண்கள் அருளிச்செய்வதைக் கேள்விப்பட்டார். தம் மனைவியாகிய மதங்கசூளாமணியோடு சீகாழிக்கு வந்தார்; சுவாமிகளைத் தரிசித்தார்; இன்னிசைப்பாடலைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். தனது யாழில் அமைத்து வாசித்தார்.

$ புஞ்சை என விழங்குகிறது.

சுவாமிகளுடைய உத்தரவின்படி கூடவேயிருந்து யாழ் வாசிக்கும் பாக்கியத்தையும் பெற்றார்.

முதல்வன் முத்துச்சிவிகை அருளியது :

சுவாமிகள் சிதம்பரம் முதலான தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருநெல்வாயிலரத்துறையைத் தரிசிக்கவிரும்பி திருவடிநோவ நடந்தேசென்றார். வழியில் மாறன்பாடி என்ற ஊரை அடைந்தார். வழிநடந்த களைப்பு. தூக்கம் வந்துவிட்டது. ஐந்தெழுத்து ஓதிச் சிறிது கண்ணயர்ந்தார். கனவிலே பெருமான் தோன்றி ' உனக்கு முத்துப்பல்லக்கு, முத்துக்குடை, முத்துச்சின்னம் எல்லாம் அனுப்புகிறோம்; அதில் ஏறிச்செல்க' என்று ஆணைதந்தார். அப்படியே ஊர்ப்பெருமக்களுடைய கனவிலும் தோன்றி 'முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றை நாம் கோயிலில்வைத்திருக்கிறோம்; அவைகளைக்கொண்டுபோய் ஞானசம்பந்தனுக்குக் கொடுங் கள்' என்று அருளினார். பொழுது விடிந்தது.

ஊரவர்கள் அவைகளையெல்லாம் தாமே எடுத்துவந்து சுவாமிகளிடம் கொடுத்தார்கள். சுவாமிகள் சிவபெருமா னுடைய கருணையைப் பாராட்டி "எந்தை ஈசன் எம்பெரு மான்" எனும் பதிகத்தைப் பாடினார். பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டே பல்லக்கில் ஏறினார். பல தலங்களையும் வழிபட்டுக்கொண்டு சீகாழிக்குத் திரும்பினார்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தை யீசனெம் பெருமான்
ஏறமர் கடவுளென் றேத்திச்

CONNEMARA LIBRARY
25 FEB 1956
MADRAS

சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற்
சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கந்த மாமல ருந்திக்
கடும்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலைநெல் வாயில்
அரத்துறை யடிகள்தம் அருளே.

கறையி னார்பொழில் சூழ்ந்த
காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
அறையும் பூம்புனல் பரந்த
அரத்துறை யடிகள்தம் அருளை
முறைமை யாற்சொன்ன பாடல்
மொழியும் மாந்தர்தம் வினைபோய்ப்
பறையு மையுற வில்லைப்
பாட்டிவை பத்தும்வல் லார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தெழுத்தின் பொருளை அருளிச்செய்தது :

சுவாமிகளுக்கு உபநயனத்துக்கு உரிய காலமாகிய வயது வந்தது. தந்தையாகிய சிவபாதஹிருதயர் வேத விதிப்படி உபநயனச்சடங்கைச் சிறப்புறநடத்திவைத்தார். ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் உபநயனச்சடங்குக்கு வந்திருந்த பிராமணர்களுக்குள்ள சந்தேகங்களையெல்லாம் தீர்த்து வைக்க " துஞ்சலும் துஞ்சலிலாதபோழ்தினும் " என்ற பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தைப்பாடி, பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் விசேஷத்தை விளக்கியருளினார்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ ழுத்துமே. 1

மந்திரம் நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ ழுத்துமே. 2

ஊனி லுயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 3

நல்லவர் தீயரெ னாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல் கெடுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 4

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்
தங்குள பூதமும் அஞ்ச ஐம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சுந் தம்முடை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செ ழுத்துமே. 5

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ ழுத்துமே. 6

வீடு பிறப்பை யறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாடொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி யுகப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 7

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டை யிராவணன் பாடி யுய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்
கண்டம் அளிப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 8

கார்வணன் நான்முகன் காணு தற்கொணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாடொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்
கார்வண மாவன அஞ்செ ழுத்துமே. 9

புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்
கத்திர மாவன அஞ்செ ழுத்துமே. 10

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றமில் மாலையீ ரைந்தும் அஞ்செழுத்
துற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பர் சுவாமிகள் சம்பந்த சுவாமிகளுடைய பெருமையைக் கேள்விப்பட்டுச் சிகாழிக்கு எழுந்தருளினார்கள். பல நாள் இருவரும் சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பர்சுவாமிகள் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்ற பிறகு சம்பந்தசுவாமிகள் தாமும் அடியார்கள் புடைசூழத் தலயாத்திரைக்கு எழுந்தருளினார். பல தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தை அடைந்தார்.

முயலகன் என்னும் நோய் தீர்த்தது :

கொல்லிமழவன் என்ற அரசன் மனமகிழ்ந்து சுவாமிகளை எதிர்கொண்டழைத்துச்சென்றான், இறைவன் திருமுன்பு சென்றதும் முயலகன் என்னும் நோயால் மயங்கிக் கிடக்கும் தன் மகளைக் காட்டி நோயைத் தீர்த்தருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டான், சுவாமிகள் 'துணிவளர் திங்கள்' என்னும் பதிகம் பாடி இறைவனைத் தோத்திரித்தார். நோய் நீங்கியது, பிறகு சுவாமிகள் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரை அடைந்தார்.

பண் - தக்கராகம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர் திங்கள் துளங்கிவிளங்கச்
சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ
வாரிடமும் பலிதேர்வர்

அணிவளர்கோல மெலாஞ்செய்துபாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடு தொண்டர்வணங்க
ஆச்சிரா மத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலை புனைந்தழகாய
புனிதர்கொ லாமிவரென்ன
நகைமலிதண்பொழில் சூழ்தருகாழி
நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
தகைமலிதண்டமிழ் கொண்டிவையேத்தச்
சாரகிலா வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விஷ சுரம் தீர்ந்தது :

கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் முன்பனிக்காலத்தில் அனைவருக்கும் சுரம்வரும். சுவாமிகள் அங்குசென்ற காலம் முன்பனிக்காலம்; ஆதலின் அடியார்களுக்கும் சுரம் வந்து விட்டது. இதையறிந்த சுவாமிகள் 'அவ்வினைக் கிவ்வினை' என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். இறைவன் திருவருளால் அடியார்களுக்கு வந்த சுர நோய் நீங்கினதுமட்டுமன்றி அந்த ஊரிலேயே சுரம்வருவதில்லை. பின்பு பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருப்பட்டீச்சரத்தை அடைந்தார்கள்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி:

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்.

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ் செல்வன் கழலடைவான்
இறந்த பிறவியுண் டாகில் இமையவர் கோனடிக்கண்
திறம்பயில் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர் கோனொடும் கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வன் முத்துப்பந்தர் அருளியது :

திருப்பட்டீச்சரத்தில் கொடுமையானவெய்யில். கூட வந்த அடியார்கள் வெயில் வெப்பத்தால் பரிதவித்தார்கள். இதைக்கண்ட சிவபூதம் ஒன்று ஆகாயத்தில் முத்துப் பந்தரைத்தாங்கி நிழல் செய்தது. பின்பு அப்பந்தல் கீழே இறங்கிவந்தது. அதனை அடியார்கள் தாங்கிக்கொண்டார்கள். சுவாமிகள் கடவுளின் திருவடி நிழலாக எண்ணி மகிழ்ந்து திருக்கோயி லுள்சென்றார்கள். 'பாடன்மறை சூடன்மதி' என்ற பதிகத்தைப் பாடியருளினார்கள். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள்.

திருவிராகப்: பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடல்மறை சூடல்மதி பல்வளையோர் பாகமதில்
மூன்றோர் கணையால்
கூடஎரி யூட்டியெழில் காட்டிநிழல் கூட்டுபொழில்
சூழ்பழையையுள்
மாடமழ பாடியுறை பட்டிசரம் மேயகடி
கட்டரவினார்
வேடநிலை கொண்டவரை வீடுநெறி காட்டிவினை
வீடுமவரே.

மந்தமலி சோலைமழ பாடிநகர் நீடுபழை
யாறையதனுள்
பந்தமுயர் வீடுநல பட்டிசர மேயபடர்
புன்சடையனை
அந்தண்மறை யோரினிது வாழ்புகலி ஞானசம்
பந்தனணியார்
செந்தமிழ்கள் கொண்டினிது செப்பவல தொண்டர்வினை
நிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதல்வனிடம் ஆயிரம்பொன் பெற்றது :

சுவாமிகள் திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் போது ஒரு நாள் தந்தையார் சிவபாதஹிருதயர் வந்தார். 'இது வேள்வி செய்தற்குரிய காலமாயிற்றே; அதற்குப் பொருள்வேண்டுமே' என்று சொன்னார். சுவாமிகளும்

'இடரினும் தளரினும்' என்னும் திருப்பதிகம் பாடினர். ஒரு பூதம் தோன்றியது. ஆயிரம்பொன் அடங்கிய ஒரு முடிச்சைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தது; பலிபீடத்தில் வைத்தது. சுவாமிகளைப் பார்த்து 'இது என்றைக்கும் உலவாக் (வற்றாத) கிழியாகும்; செம்பொற் றியாகப் பெருமானே கொடுத்தது' என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்து போயிற்று. சுவாமிகள் அதை எடுத்துத் தந்தையாரிடம் கொடுத்து 'நல்லவேள்வி செய்க' என்று அருளினர்.

நாலடிமேல்வைப்பு: பண் - காந்தாரபஞ்சமம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
தொடரினு முனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே.
இதுவோ எமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

அலைபுன லாவடு துறையமர்ந்த
இலைநுனை வேற்படை யெம்மிறையை
நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
விலையுடை யருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
வினையாயினநீங் கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
நிலையாகமுன் னேறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்மூரிப்பண் பாடியது :

பிறகு சுவாமிகள்பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரின் தாயார் பிறந்த ஊராகிய திருத்தருமபுரத்தை யடைந்தார்கள். பாணரின் சுற்றத்தார்கள், சுவாமிகள்பாடுகின்ற திருப்பதிக ஓசையானது யாழில்வைத்து வாசிப்பதனாலேயே வளர்கிறது என்று பேசிக்கொண்டார்கள். கேட்டபாணனார் நடுநடுங்கினார். யாழில் அமையாதவாறு பதிகம் பாடவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார். சுவாமிகளும் அவ்வாறே 'மாதர் மடப்பிடி' என்னும் யாழ்மூரிப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பண் - யாழ்மூரி:

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ம டப்பிடியும் மட அன்னமு மன்னதோர்
நடை யுடைம் மலை மகள் துணையென மகிழ்வர்
பூதஇ னப்படைநின் றிசை பாடவு மாடுவர்
அவர் படர் சடைந் நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
தா தவிழ் புன்னைதயங் குமலர்ச்சிறை வண்டறை
யெழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபு ரம்பதியே.

பொன்னெடு நன்மணிமா ளிகை சூழ்விழ வம்மலீ
பொருஉ புனல் திருஉ வமர் புகலியென் றுலகில்
தன்னொடு நேர்பிறவில் பதி ஞானசம் பந்தனகோ
துசெந் தமிழ்த் தடங் கடல் தருமபுரம்பதியைப்

பின்னெடு வார்சடையிற் பிறை யும்மா வும்முடை
யவன் பிணை துணை கழல் கள்பேணுத லரியார்
இன்னெடு நன்னுலகெய் துவ ரெய்திய போகமும்
உறு வர்கள் ளிடர் பிணி துயரணைவ் விலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வணிகனுக்கு விஷந்தீர்த்தது:

சுவாமிகள் தலயாத்திரையில் திருமருகலும் ஒன்று. அங்கே கோயிலுக்குப்போம்போது ஒருபெண் அழுகின்ற குரல்கேட்டது. 'இது என்ன' என்று விசாரித்தார். அடியார்கள் 'ஒருபெண் மணந்து கொள்ளக் கருதிய வணிகனோடு வந்தாள்; வணிகன் நேற்றிரவு பாம்பு தீண்ட இறந்தான்; திக்கற்ற அப்பெண் தேம்பித்தேம்பி அழுகிறாள்' என்று தெரிவித்தார்கள். சுவாமிகள் மனம் இரங்கி 'சடையாய் எனுமால்' எனும் பதிகம் பாடினார். விஷம் இறங்கிற்று, வணிகன் தூங்கி விழிப்பவனைப் போல எழுந்தான்; அந்தப் பெண்ணோடு சுவாமிகளின் திருவடியில் வணங்கினான், சுவாமிகள் இருவருக்கும் மண வாழ்வு வகுத்துக்கொடுத்து ஆசிர்வதித்தருளினார்கள்.

பண் - இந்தளம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையா யெனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.

திருமறைக்காடு:

முன்கோபுரமும் தீர்த்தமும்.

திருவீழிமிழலை:

முன்கோபுரம்.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB

திருக்கோலக்காவில் திருக்கோயில் தோற்றம்.

திருவீழிமிழலையில்:

திருஞானசம்பந்தர் திருமடம்.

திருநாவுக்கரசர் திருமடம்.

திருமறைக்காட்டில்:

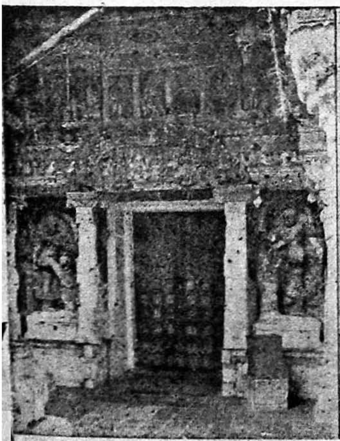

அடைத்த திருவாயில்.

திறந்த திருவாயில்.

25 FEB 1956
MADRAS

வயஞா னம்வல்லார் மருகற் பெருமான்
உயர்ஞா னமுணர்ந் தடியுள் குதலால்
இயன்ஞா னசம்பந் தனபா டல்வல்லார்
வியன்ஞா லமெல்லாம் விளங்கும் புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு சுவாமிகள் சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் முருக நாயனாரும் கேட்டுக்கொண்டதற்காக அங்கிருந்து திருச்செங்காட்டங்குடிக்குச் சென்று வழிபட்டுத் திருப்புகலூருக்கு வந்து தங்கியிருந்தார். அங்கே அப்பர்சுவாமிகளும் வந்தார்கள்; திருவாரூர்த் திருவாதிரைத் திருவிழாச் சிறப்பினைத் தெரிவித்தார்கள். இருவருமாகச் சிலநாள் அங்கேயே எழுந்தருளியிருந்து வழிபாடாற்றினார்கள். பிறகு தலயாத்திரையாகப் புறப்பட்டுத் திருவீழிமிழலையை அடைந்தார்கள்.

வாசிதீரக் காசு பெற்றது:

திருவீழிமிழலையில் சிவபெருமான் சீகாழித்தோணியப்பரைப் போலக் காட்சிகொடுத்தருளினார். கண்டு களித்த இருவர்களும் சிலநாள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள். அப்போது அந்த ஊரில் பஞ்சம். உணவின்றி மக்கள் வாடினார்கள். இரண்டு பக்கத்துத் திருக்கூட்டத்து அடியார்களும் பஞ்சத்தால் வாடினார்கள். பெருமான் கருணை கூர்ந்து இரண்டு பீடங்களில் தனித்தனி பொற்காசு ஒவ்வொன்று வைத்தார். இருதிறத்து அடியார்களும் அக்காசுகளைக்கொண்டுபோய், கடையில் மாற்றி உணவுப் பண்டங்களைப் பெற்றுவந்து அவரவர் மடங்களில் அமுது அளித்து வந்தார்கள். சம்பந்தசுவாமிகள் பெற்ற காசை

வட்டமில்லாமல் மாற்ற முடியவில்லை. அதனால் சுவாமிகள் 'வாசி தீரவே' என்னும் பதிகம்பாடி, நல்லகாசு பெற்றுச் சிலநாள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள்.

திருவிருக்குக்குறள் : பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர். ஏச லில்லையே.

காழி மாநகர், வாழி சம்பந்தன்
வீழி மிழலைமேல், தாழு மொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கதவு அடைக்கப் பாடியது :

பிறகு இருவரும் பல தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு * திருமறைக்காடு அடைந்தார்கள். அங்குள்ள கோயிலின் திருக்கதவு வேதங்களால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. ஊர் மக்கள் திட்டிவாசல் வழியாகவே வழிபாடுசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். இதைக்கண்ட இவ்விருவருள் அப்பர்சுவாமிகள் 'பண்ணினேர் மொழியாள்' என்ற பதிகம் பாடித் திருக்கதவைத் திறக்கச் செய்தார். இருவரும் அதன் வழியாக உள்சென்று வழிபட்டார்கள். பிறகு சம்பந்த சுவாமிகள் 'சதுரம் மறைதான்' என்றெடுத்துப் பாடிய உடன், மீண்டும் அக்கதவு அடைத்துக்கொண்டது. அது முதல் அக்கதவு சாத்தவும் திறக்கவும் இருந்துவருகிறது.

---

* வேதாரண்யம் என வழங்குகிறது.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1956
MADRAS

பண் - இந்தளம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

சதுரம் மறைதான் துதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய்க எனக்குன்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே.

காழிந் நகரான் கலைஞா னசம்பந்தன்
வாழிம் மறைக்கா டனைவாய்ந் தறிவித்த
ஏழின் னிசைமா லையீரைந் திவைவல்லார்
வாழி யுலகோர் தொழவா னடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியார்களுக்குத் தீங்கு இல்லை என்பது:

இவ்வாறாக இருவரும் வேதாரண்யத்தில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு நாள் பாண்டிநாட்டு அடியார்கள் சிலர் வந்து சம்பந்த சுவாமிகளை வணங்கினார்கள். 'ஐயனே! எங்கள் நாட்டில் சமணம் வேரூன்றி விட்டது; சைவம் மறைந்துவிட்டது; அரசனும் அம் மதத்தைச் சார்ந்துவிட்டான்; மந்திரியும் மங்கையர்க்கரசியாரும் மனம் வருந்துகிறார்கள்; தாங்களே சைவத்தை நிலைநாட்டவல்லவர்கள் என்று கருதித் தங்களை அழைத்துவர எங்களை அனுப்பினார்கள்; எழுந்தருள வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சுவாமிகளும் வருவதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். கூட இருந்த அப்பர் 'சமணர்கள் பொல்லாதவர்கள்; தாங்கள் சிறு பிள்ளை; ஆதலால் போகவேண்டாம்' என்று தடுத்தார்.

சுவாமிகள் 'அடியார்களுக்கு ஒருநாளும் தீங்கு இல்லை' என்று தெரிவித்து "வேயுறு தோளி பங்கன்" எனும் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார். பாண்டிநாடு அடைந்தார்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொ னெங்கும் நிகழ
நான்முக னாதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளுநாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிகள் மதுரையைச்சமீபித்தவுடன், மந்திரியாகிய குலச்சிறையார் எதிர்கொண்டழைத்தார். சுவாமிகள்

குலச்சிறையாரைப்பார்த்துத் 'திருவாலவாய் எங்குளது?' எனக்கேட்க, அழகான சோலைகளின் நடுவே விளங்கும் கோபுரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி 'இதுதான்' என்று தெரிவித்துக்கொண்டார். சுவாமிகள் உடனே,

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே.

என்னும் திருப்பதிகம்பாடித் தலத்தைத் துதித்தார்கள். திருக்கோயிலுக்குச்சென்று வணங்கினார்கள்; மங்கையர்க் கரசியாரைக்கண்டு உரையாடி மகிழ்ந்தார்கள். ஓர் திருமடத்துக்குச்சென்று தங்கினார்கள். வாதில் வெல்ல ஞானசம்பந்தப்பெருமான் வந்திருக்கும் செய்தியைச் சமணர்கள் மன்னனிடம் முறையிட்டார்கள். பலவாறு ஆலோசித்தார்கள். ஒரு சமண அடிகள் மந்திரத்தால் மடத்தையே கொளுத்திவிடுவோம் என்று உபாயம் சொன்னார். அரசனும் அதை ஒத்துக்கொண்டான்.

திருமடத்திலிட்ட தீ வெப்புநோயானது :

மந்திரம் உருவேற்றப்பட்டது. தீ பிடிக்கவில்லை. அறிந்த சமணர்கள் நள்ளிரவில் பந்தங்களைக்கொண்டு மடத்தைக் கொளுத்தினார்கள். மடம் நன்கு தீப்பிடித்து

எரிந்தது. அதனை உள்ளிருந்த அடியார்கள் சுவாமிகளிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள, அரசன் திருந்தவேண்டும் எனத் திருவுள்ளத்து எண்ணி 'செய்யனே திருவாலவாய்' எனும் பதிகத்தைப் பாடினார்கள். தீயடங்கியது. அது வெப்புநோயாகமாறி, மன்னனைப் பற்றிக்கொண்டு துன்புறுத்தத்தொடங்கியது.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்ய னேதிரு ஆலவாய் மேவிய
ஐய னேஅஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வும்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

அப்ப னாலவா யாதி அருளினால்
வெப்பந் தென்னவன் மேலுற மேதினிக்
கொப்ப ஞானசம் பந்தன் உரைபத்தும்
செப்ப வல்லவர் தீதிலாச் செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னனுக்குச் சுரநோய் தணிந்தது :

சமண அடிகள், சுரநோயால் துடித்துக்கொண்டிருக்கிற மன்னனுக்கு மணிமந்திர ஔடதங்களால் சிகிச்சை செய்தனர். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. மந்திரியைக்கூப்பிட்டு விசாரித்தான். அவர் 'மன்னர்மன்ன! மடத்துக்குத்தீயிட உடந்தையாயிருந்த குற்றத்தால் தங்களுக்கு இந்நோய் வந்தது; அந்த சுவாமிகளையே அழைத்துத் தெரிவித்துக் கொள்வோம்' என்றார். அவ்வாறே சுவாமிகள் அழைக்கப் பெற்றார்கள். சுவாமிகள் ஆலயத்திற்குச் சென்று,

பண் - கௌசிகம்:

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனுன்
வேட்டு வேள்விசெய் யா அமண் கையரை
ஓட்டி வாதுசெ யத்திரு உள்ளமே.

செங்கெ ணுமூரா லுந்திரு ஆலவாய்
மைந்த னேஎன்று வல்லம ணுசறச்
சந்த மார்தமிழ் கேட்டமெஞ் ஞானசம்
பந்தன் சொல்பக ரும்பழி நீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு: **பண் - பழம்பஞ்சுரம்.**

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி அமணொடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு உள்ளமே
பாதி மாதுட னய பரமனே.
ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயில் உறையும்எம் ஆதியே.

கூட லாலவாய்க் கோனை விடைகொண்டு
வாடல் மேனி யமணரை வாட்டிட
மாடக் காழிச்சம் பந்தன் மதித்தஇப்
பாடல் வல்லவர் பாக்கிய வாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனும் பதிகங்களைப்பாடி இறைவன் கருத்தினை அறிந்து கொண்டார்கள், விபூதி பூசிய திருமேனியோடு மன்னர் மன்னன் மாளிகையை அடைந்தார். அரசியாரும் மந்திரி யாரும் வரவேற்று அரசனுக்குப் பக்கத்தில் பொற்பீடத் தில் இருக்கச்செய்தார்கள். அரசன் சுவாமிகளைப் பார்த்து 'எந்த ஊர்?' என்று கேட்டான். சுவாமிகள்,

பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலி
வெங்குருப் பெருநீர்த் தோணி
புரமன்னு பூந்தராய் பொன்னஞ்
சிரபுரம் புறவம் சண்பை
அரன்மன்னு தண்காழிக் கொச்சைவயம்
உள்ளிட்டங் காதி யாய
பரமனூர் பன்னிரண்டாய் நின்றதிருக்
கழுமலநாம் பரவும் ஊரே.

எனும் பதிகத்தால் தம் ஊரின் மகிமையை உணர்த்தினர்,

சமணர்கள் வரட்டுவாதம் செய்யத் தொடங்கினர்கள். இவர்களுடைய பரபரப்பைக்கண்ட அரசியார் சுவாமி களுக்கு என்ன தீங்கு நேருமோ? என்று அஞ்சினர். குறிப்பறிந்த சுவாமிகள்,

மானினேர்விழி மாதராய்!வழு
திக்குமாபெருந் தேவி!கேள்
பாலல்வாயொரு பாலனீங்கிவன்
என்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை ஆதியாயவி
டங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு
ஆலவாயரன் நிற்கவே.

எனும் பதிகத்தால் அரசியார்க்குத் தேறுதல் கூறினர்கள். அரசன் சமணர்களைப் பார்த்து 'விண்வாதம் ஏன்? உங்கள் தெய்வத்தன்மையை என் சுரநோயைப் போக்குவதில் காட்டலாமே' என்று கூறினன். அவ்வாறே ஒத்துக்கொண்ட இருதிறத்தாருள் சுவாமிகள் வலப் பக்கத்தில் 'மந்திரமாவது நீறு' என்னும் பதிகம்பாடி விபூதியைப் பூசினர்கள். சமணர்கள் இடது பக்கத்தில் மந்திரங்களைச்சொல்லி மயிற்பீலியைக்கொண்டு தடவினர்கள். வலது பக்கநோய் தணிந்தது. இடதுபக்கம் இருமடங்கு அதிகரித்தது. அரசன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிய சுவாமிகள் அவ் இடப்பக்கத்து நோயையும் பின்னர்ப் போக்கினர்கள். நோய் நீங்கப்பெற்ற மன்னன் சுவாமிகளை வணங்கினன். கண்ட அரசியாரும், மந்திரியாரும் மனம்மகிழ்ந்தனர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே.

ஆற்ற லடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெருப்பிலும் சைவம் நிலைக்கும் எனக் காட்டியது:

சமணர்கள் பிறகு நம் சமய உண்மைகளை ஏட்டில் எழுதித் தீயில் இட்டுப் பச்சையாய் இருப்பது எதுவோ அதுவே மேலான சமயம் என்று ஒத்துக்கொள்வோம் என்றார்கள். சுவாமிகளும் அவ்வாறே தமது பதிகத்தில் கயிறுசாத்த, உதித்த 'போகமார்த்த பூண் முலையாள்' என்னும் பதிகஏட்டை எடுத்துத் தீயிலிட்டார்கள். இடும் போது 'தளிரிள' எனும் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்கள். சமணர்களும் அதுபோல் தமது ஏட்டைத் தீயிலிட்டனர். இறைவன் அட்டமூர்த்த சொரூபமாக இருப்பதால், அவற்றுள் ஒன்றாகிய நெருப்பிலிட்ட ஏடு எவ்வாறு எரியும்? ஆகவே, சுவாமிகள் ஏடு பச்சையாயிருந்தது. சமணர்கள் இட்ட ஏடு சாம்பலாயிற்று.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னொடும்பொன் னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோ லுடையன் கோவண ஆடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே.

தண்புன லும் வெண்பிறையும் தாங்கிய தாழ்சடையன்
நண்புநல்லார் மல்குகாழி ஞானசம்பந் தன்நல்ல
பண்புநள்ளா றேத்துபாடல் பத்துமிவை வல்லார்
உண்புநீங்கி வானவரோ டுலகி லுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்: பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தளிரிள வளரொளி தனதெழில் தருதிகழ் மலைமகள்
குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலின்
நளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரிள வளரெரி யிடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே.

சிற்றிடை யரிவைதன் வனமுலை யிணையொடு செறிதரும்
நற்றிற முறுகழு மலநகர் ஞானசம் பந்தன
கொற்றவ னெதிரிடை யெரியினி லிடஇவை கூறிய
சொற்றெரி யொருபதும் அறிபவர் துயரிலர் தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தில் ஏடு எதிர்த்துச்சென்றது :

இதனைக்கண்ட சமணர்கள் 'இருமுறை போதாது; மூன்றுமுறையும் பார்த்து முடிவுகட்டுவோம்' என்றார்கள். சுவாமிகள் 'என்னவாதுசெய்ய எண்ணம்' என்று கேட்க, 'தீயிலிட்டதுபோல ஏடுகளை ஆற்றில் விடுவோம்; எதிர்த்துச்செல்லும் ஏடே வென்றது' என்றார்கள். சுவாமிகளும் நல்லதே என்றார்கள். குலச்சிறையார் 'இம்முறையும் தோற்றால் உங்களை என்செய்வது?' என்று கேட்க, சமணர்கள் படபடப்பில் மறந்து 'கழுவேறுவோம்' என்றார்கள். உடனே அரசன் ஆணையின்வண்ணம், அத்திநாத்தி எழுதிய சமணர்களின் ஏடும், "வாழ்க அந்தணர்" எனும் பதிகம் எழுதிய சுவாமிகள் ஏடும் ஆற்றில்விடப்பட்டன.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழ்க வையக மும்துயர் தீர்கவே.

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார் களும்பரவும் ஈசனை யேத்து பாடல்
பல்லார் களும்மதிக்கப் பாசுரம் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமணரேடு நீரோட்டத்தை ஒத்துச்சென்றது. சுவாமிகள் ஏடு எதிர்த்துச்சென்றது. குலச்சிறையார் குதிரைமீது ஏறி எதிர்த்துச் செல்லுகிற ஏட்டை எடுக்கச்சென்றார்.

வன்னியு மத்தமும் மதிபொதி சடையினன்
பொன்னியல் திருவடி புதுமல ரவைகொடு
மன்னிய மறையவர் வழிபட அடியவர்
இன்னிசை பாடலர் ஏடகத் தொருவனே.

என்னும் பதிகத்தைச் சுவாமிகள் பாடியருளவே ஓடுகிற ஏடு குலச்சிறையார் கையில் அகப்பட்டது. ஏடு தங்கிய இடமே திருவேடகம். மன்னனும் சமணர்கள் விரும்பிய வாறு தண்டனையைக்கொடுத்தான். சுவாமிகளிடத்தில் விபூதி வாங்கிப்பூசிச் சைவனானான். கூன் பாண்டியன் கூன்நிமிர்ந்து நின்றசீர் நெடுமாறனாயினான். திருநீற்றொளி தெய்வப்பாண்டிநாட்டில் பரவியது.

ஓடத்தைத் தானே ஓடச்செய்தது :

பாண்டிநாட்டுத் தலங்கள் யாவற்றையும் சுவாமிகள் தரிசித்துக்கொண்டு சோழநாட்டுக்கு வந்தார்கள். திருக்கொள்ளம்பூதூரை வணங்குதற்காக ஓடம் ஏறினார்கள். 'கொட்டமே கமழும்' எனும் பதிகம் பாட, விடுவோர் இல்லாமல் ஓடம் தானே சென்று அக்கரையையடைந்தது. சுவாமிகளும் கோயிலுக்குச்சென்று பெருமானை வணங்கி வழிபட்டார்கள்,

ஈரடிமேல்வைப்பு : பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்ட மேகமழும் கொள்ளம் பூதூர்
நட்டம் ஆடிய நம்பனை உள்கச்
செல்ல வுந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே.

கொன்றைசேர் சடையான் கொள்ளம் பூதூர்
நன்று காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
இன்றுசொன் மாலைகொண் டேத்தவல் லார்போய்
என்றும் வானவ ரோடிருப் பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறகு பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு போதிமங்கை என்னும் தலத்தை அடைந்தபோது அடியார்கள் அரஹர முழக்கம் செய்தார்கள். புத்த நந்தி இதைக் கேட்டுப் பொறுக்காமல் எதிர்த்தான். சுவாமிகளின் நல்லம்மாணாகிய சம்பந்தசரணாலயர் சம்பந்தசுவாமிகள்

பாடியருளிய பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகத்திலுள்ள *'புத்தர் சமண்கழுக் கையர்' என்றுதொடங்கும் பாடலைச்சொல்லி, 'இவன் தலையில் இடிவிழுக' என்று எண்ணிய அளவில் இடியும் விழுந்தது. புத்தநந்தி இறந்தான்.

பிறகு, சம்பந்தசுவாமிகள் அப்பரைக்காண விரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார்கள். ஒருவருங்காணாத வாறு தல எல்லையிலிருந்து அப்பர் சுவாமிகள் இவர் சிவிகையைத் தாங்கிவந்தார். அப்பர் மடத்தின் அருகே வந்தவுடன் சுவாமிகள் 'அப்பர் எங்கே?' என வினவி ஞர்கள். கேட்ட அப்பர், 'தங்கள் சிவிகைதாங்கி இதோ இருக்கிறேன்' என்று கூற, உடனே சுவாமிகள் கீழே இறங்கினுர்கள். ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிக்கொண்டார்கள். பாண்டிநாட்டுச் செய்தியைப்பற்றிச் சுவாமிகள் சொன் ஞர்கள். அப்பரும் தமது தொண்டைநாட்டு யாத்திரை யைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்ஞர்கள். அதனைக்கேட்ட சுவாமிகள் தாம் தொண்டைநாடு செல்லுதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டார்கள். திருவோத்தூரை அடைந்தார்கள்.

ஆண்பனையைக் காய்க்கச்செய்தது :

திருவோத்தூரில் ஓர் சிவனடியார் வைக்கும் பனைமரங் களெல்லாம் காய்க்கவில்லை; ஆண் மரங்களாகவே இருந் தன. இதனை அவர் சுவாமிகளிடம் விண்ணப்பித்தார்கள். 'பூத்தேர்ந்தாயன' எனும் பதிகம்பாடி எல்லாவற்றையும் காய்க்கச் செய்தார்கள். இதனைக் கண்ட அவ்வூர்ச் சமணர்கள் தொண்டைநாட்டைவிட்டே ஓடிவிட்டார்கள். அங்கு நின்றும் புறப்பட்ட சுவாமிகள் திருக்காளத்தியை

---

* இத்திருப்பாடலை இந்நூல் 9-ம் பக்கத்தில் காணலாம்.

அடைந்து வழிபட்டார்கள். கயிலாயம் முதலிய தலங்களையும் அங்கிருந்தபடி எண்ணித் திருப்பதிகம் பாடினார்கள். பிறகு தலயாத்திரையாகத் திருவொற்றியூருக்குவந்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரில்லை யெண்ணுங்கால்
ஓத்தூர் மேய ஒளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீ ரும்ம குணங்களே.

குரும்பை யாண்பனை யின்குலை யோத்தூர்
அரும்பு கொன்றை யடிகளைப்
பெரும்பு கலியுள் ஞானசம்பந் தன்சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது :

திருமயிலாப்பூரில் சிவநேசச் செட்டியார் என்பார் சுவாமிகளின் பெருமைகளையெல்லாம் கேள்விப்பட்டு 'அவருக்கே என் பொன்னும் பெண்ணும் உரியனவாகுக' என்று சங்கற்பித்திருந்தார். அந்தப் பெண்ணை பாம்பு கடிக்க இறந்தாள். செட்டியார் பெண்ணின் எலும்புகளையேனும் உரியவரிடம் ஒப்பிப்பேன் என்று எலும்புகளைக் குடத்தில் வைத்துப் பூசித்துவந்தார். திருவொற்றியூருக்குச் சுவாமிகள் வந்திருப்பதையறிந்த செட்டியார்

அங்கிருந்து தமது ஊர்வரையிலும் நடைப்பந்தல் இட்டு அலங்கரித்தார்; சுவாமிகளை வரவேற்றார். எலும்புக் குடம் திருக்கோயிலின் மதிற்புறத்துக் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டது. சுவாமிகள் இறைவனின் திருவருளை நினைந்து 'மட்டிட்ட புன்னை' எனும் திருப்பதிகம்பாட அங்கம் பூம்பாவையாயிற்று. கண்டோர் வியந்தனர். செட்டியார் தன்மகளை மணந்தருளுமாறு வேண்டினார். 'மறுபிறப்பளித்தமையால் மகளான பெண்ணை நான் மணந்துகொள்ளுதல் தகாது' என்று சுவாமிகள் மறுக்கவே செட்டியார் 'தங்களுக்கென்று அர்ப்பணித்த என் மகளை வேறு யாருக்கும் மணஞ்செய்யேன்' என்று சொல்லிக் கன்னிமாடத்திலேயே வைத்தார். பூம்பாவை எப்பொழுதும் பெருமானையே தியானித்தவண்ணமாகச் சிலகாலம் இருந்து சிவத்தை மேவினாள்.

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்(கு)
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம் பந்தன் நலம்புகழ்ந்த பத்தும்வலார்
வானசம் பந்தத் தவரொடும் வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவத்தோடு ஐக்கியம் :

பின்னர், சுவாமிகள் திருவான்மியூர் முதலிய பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு சீகாழியை யடைந்தார். தந்தையார் உள்ளிட்ட அனைவரும் வேதவிதிப்படி மணஞ் செய்தருளவேண்டும் என்று வற்புறுத்த இசைந்தார். ஆச்சாள்புரம் என வழங்கும் நல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வாழும் நம்பாண்டார் நம்பியினது திருமகளைப் பேசி முடித்தார். அவ்வூரிலேயே திருமணத்திற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. உரியநாளும் வந்தது. திருநீலநக்க நாயனுர் வேதவிதிப்படி மணச்சடங்குகளைச் செய்தார். மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கின. சுவாமிகள் காதலியைக் கைப்பற்றினுர். அக்கினியை வலம்வருகின்ற போது 'அக்கினியாவார் சிவபெருமானே' என எண்ணி அடியார்களும் சுற்றமும் உடன்வர ஆலயத்திற்குச் சென்றுர். 'கல்லூர்ப் பெருமணம்' எனும் திருப்பதிகம் ஓதினுர். பெருமான் 'நீரும் மனைவியும் மணங்காண வந்தாரும் சோதியில் புகுக' என்று ஆணைதந்து, திருக்கோயிலையே பெரிய சோதிவடிவமாகத் தோற்றுவித்து, புகுதற்கு வாயிலும் வகுத்துக்காட்டினுர். கண்ட சுவாமிகளும் 'காதலாகிக் கசிந்து' என்ற நமச்சிவாயப் பதிகத்தை ஓதிக்கொண்டே மணங்காண வந்தோர் அனைவரையும் நோக்கி 'ஈனமாம் பிறவிதீர யாவரும் சோதியுட் புகுக' என்றும் சொல்லியருளினுர்கள். அவ்வாறே திருநீலநக்கர், திருமுருகர், சிவபாதஹிருதயர், நம்பாண்டார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் உள்ளிட்ட அனைவரும் தத்தம் மனைவிமார்களோடு சோதியுட் புகுந்தார்கள். பிறகு சுவாமிகள் தாமும் காதலியாருடன் கலந்தருளினுர்கள். இவ்வாறு இறைவனேடு ஒன்றிய திருநாள் வைகாசி மூலநன்னுளாகும்.

பண் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணம் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேயநம் பானே.

நறும்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன ஒண்டமிழ் வல்லார்க்(கு)
அறும்பழி பாவம் அவலம் இலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

நந்தி நாமம் நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யால்தமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாசம் அறுக்கவல் லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருரு வாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திகள் ஆயினை
இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை
ஓரால் நீழல் ஒண்கழல் இரண்டும்
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க்கு ஒளிநெறி
காட்டினை நாட்ட மூன்றாகக் கோட்டினை
இருநதி அரவமோடு ஒருமதி சூடினை
ஒருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூலம்
நாற்கால் மான்மறி ஐந்தலை அரவம்
ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்(து)
இருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
ஒருதனு இருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானிலம் அஞ்சக்
கொன்று தலத்துற அவுணரை யறுத்தனை
ஐம்புலன் நாலாம் அந்தக் கரணம்
முக்குணம் இருவளி யொருங்கிய வானோர்
ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ(டு)
இருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து
நான்மறை யோதி ஐவகை வேள்வி
அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி

வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை
இகலிய மைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்சூழ் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமூ வுலகும் புதையமேல் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா இருநிதி
வாய்ந்த பூந்தராய் ஏய்ந்தனை
வரபுரம் என்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை
ஒருமலை யெடுத்த இருதிறல் அரக்கன்
விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோன் நான்முகன் அறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை
ஐயுறும் அமணரும் அறுவகைத் தேரரும்
ஊழியும் உணராக் காழி யமர்ந்தனை
எச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
ஆறு பதமும் ஐந்தமர் கல்வியும்
மறைமுதல் நான்கும்
மூன்று காலமும் தோன்ற நின்றனை
இருமையின் ஒருமையும் ஒருமையின் பெருமையும்
மறுவிலா மறையோர்
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும்
அனைய தன்மையை யாதலின் நின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீள் நிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழித் தலச்சிறப்பு.

தலத்தின் பன்னிரு பெயர்கள் :

பிரமாக்கள் பலர் தங்கள் படைத்தற்றொழில் இடையூறின்றி முற்றுப்பெற இறைவனை வழிபட்டு வந்ததால் **பிரமபுரம்** எனவும், 'இறைவன் மூங்கில் வடிவமாகத் தோன்றிப் பிரபாகரனது மகனாகிய சூரனுக்கும் பதுமனுக்கும் அருள் செய்தமையால் **வேணுபுரம்** எனவும், சூரபன்மனுக்குப் பயந்த தேவர்கள் தங்களுக்குப் புகலிடமாகக் கொண்டு பூசித்தமையால் **புகலி** எனவும், அசுரர்களால் தன் வலிகுன்றிய காரணத்தால் சுக்கிரன் பூசித்தமையாலும், இயமதர்மன் குருத்துவம் பெற இறைவன் குருவாகத்தோன்றி அருள் செய்தமையாலும், குருத்தன்மை யிழந்த வியாழன் குருத்துவம்பெறப் பூசித்தமையாலும் **வெங்குரு** எனவும், பிரளய காலத்தில் எல்லாவுலகமும் அழிந்தபொழுது இத்தலம் ஒன்றே மேன்மை பெற்று விளங்கும் வண்ணம் சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடு சுத்த மாயையைத் தோணியாகக் கொண்டுவந்து தங்கியிருத்தலால் **தோணிபுரம்** எனவும், தரையைப் பிளந்து சென்று இரணியாக்கனைக் கொன்ற வராக மூர்த்தி பூசித்ததால் **பூந்தராய்** எனவும், தலைக் கூறுகிய இராகு பூசித்தமையால் **சிரபுரம்** எனவும், புறு வடிவொடு தன்னைச் சோதிக்கவந்த அக்கினியால் சிபிச் சக்ரவர்த்தி நற்கதி யடைந்தமையால் **புறவம்** எனவும், சண்பைப்புல்லால் மாய்ந்த தங்குலத்தவரால் வந்த பழி தன்னைத் தொடராதிருக்கும்படிக் கண்ணன் பூசித்தமையால் **சண்பை** எனவும், ஸ்ரீமத் நடராஜப்பெருமானோடு வாதாடிய காரணத்தால் தனக்கு ஏற்பட்ட குற்றம் நீங்க

ஸ்ரீபத்திரகாளி இங்குப் பூசித்தமையாலும், தன் வலியை இழந்த கண்ணபிரானால் ஏவப்பட்ட காளிங்கன் என்னும் பாம்பு பூசித்தமையாலும் **ஸ்ரீகாளிபுரம்** (சீகாழி) எனவும், மச்சகந்தியைப் புணர்ந்த கொச்சையாம்பழிச்சொல் நீங்கப் பராசரர் பூசித்தமையால் **கொச்சை வயம்** எனவும், எத்தலங்களிலும் தொலையாத தம் மலத்தொகுதி நீங்குமாறு உரோமசமுனிவர் இறைவனைப் பூசித்தமையால் **கழுமலம்** எனவும் பன்னிரு திருநாமங்கள் இத்தலத்திற்கு உள்ளன,

மூர்த்திகள் :

திருக்கயிலாயத்தைத் தனக்குச் சிறப்பிடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமான் குருமூர்த்தமாக மக்கட்கு உபதேசம் செய்தும், இலிங்கமூர்த்தமாகப் பல தலங்களில் கோயில் கொண்டருளியும், சங்கமமூர்த்தமாக அன்பர்கட்கு வேண்டுவன அளித்தும் அருள் செய்து வருகின்றான். இம்மூன்று மூர்த்தமாகத் தனித்தனியே பல தலங்களிலும் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் இங்கு மூன்று மூர்த்தங்களும் ஒருங்கே விளங்க எழுந்தருளியுள்ளான்.

குருமூர்த்தம்:- இங்கு மலைமீது பெரியநாயகி சமேத பெரியநாயகராக எழுந்தருளியிருக்கும் **தோணியப்பரே** குருமூர்த்தம், பிரமதீர்த்தக் கரையில் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளைக்கு ஞானோபதேசம் செய்த குரு இவரேயாவர்,

லிங்கமூர்த்தம்:- இத்தலத்தில் மூலவராக விளங்கும் பிரமபுரீசரே இலிங்கம். இது பிரமனால் தாபிக்கப்பட்டது. இதனைப் பலரும் பூசித்துப் பேறுபெற்றிருக்கின்றனர். அம்மையார் திருநாமம் திருநிலைநாயகி.

சங்கமமூர்த்தம்:- இம்மூர்த்தம் மலையுச்சியில் சட்டைநாதர் என்னும் திருநாமத்தோடு விளங்கி வருகின்றது. இரணியன் உயிரைமாய்த்த நரசிங்கத்தைப் பிளந்து அதன் எலும்பைக் கதையாகவும், தோலைச் சட்டையாகவும் கொண்டு இங்குத் தனிச்சிறப்புள்ளதாக விளங்குகிறது.

இம் மூர்த்தம் சிவமூர்த்தங்களுளொன்முன பைரவமூர்த்தம். தத்துவங்களாகிய பைரவர், எட்டுக் கலைகளாய்த் தோன்றிச் சுதந்திரபைரவர், சுவேச்சைபைரவர், லோகபைரவர், காலபைரவர், உக்கிரபைரவர், பிச்சையாபைரவர், நின்மாணபைரவர், பிஷணபைரவர் எனப் பெயர் பூண்டுள்ளார், இவ் அஷ்டபைரவர்களும் தெற்குப் பிரகாரத்திலுள்ள வலம்புரிமண்டபத்தில் யோகஸ்தானத்திலுள்ளார்கள்.

ஞானசம்பந்தர் : இவரது ஆலயம் தனியே அமைந்துள்ளது.

தீர்த்தங்கள் :

பிரமதீர்த்தம்:- இதுவே தீர்த்தங்களுள் முதன்மையானது. இத்தீர்த்தக் கரையில்தான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், நம் சைவ உலகு உய்யத் தெய்வத் திருமுறைகள் அருளிச்செய்ய, அம்மையார் பொற்கிண்ணத்து அளித்தருளிய சிவஞானப்பாலை உண்டனர். இவ்வைபவம் பிரம உற்சவத்தில் இரண்டாந் திருநாளன்று இன்றும் நடத்தப்பெற்று வருகிறது.

காளிதீர்த்தம்:- ஸ்ரீ காளிதேவி தனது பழி நீங்கும் பொருட்டுத் தோற்றுவித்த தீர்த்தம் இது. மேலைக்கோபுர

வாயிலுக்கு அருகே வெளியில் அமைந்துள்ளது. இப்போது கரிக்குளம் என வழங்கப்படுகிறது.

பராசரதீர்த்தம்:- இது பராசரரால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. சுவாமிகோயில்உட்பிரகாரத்தில் கிணறுவடிவாய் அமைந்திருக்கின்றது. இதிலிருந்தே எல்லா மூர்த்தங் கட்கும் அபிஷேகத்திற்குத்திருமஞ்சனம் எடுத்துச்செல்லப் படுகிறது.

புறவநதி:- புருவடிவுடன் வந்த அக்னிதேவனுல் சிபியின் தாகத்தைப் போக்குவதற்குக் காவிரியிலிருந்து கொண்டுவரப்பெற்றது.

கழுமலநதி:- இந்திரனுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட நந்த வனத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக விநாயகர் காகவடிவம் கொண்டு அகத்தியர்கமண்டலத்தில்இருந்ததைக் கவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டுவந்த தீர்த்தம். இது இந்நகரின் நான்கு புறமும் சூழ்ந்துள்ளது.

விநாயகர்நதி:- இந்நககரின் கீழ்பாகத்தில் கழுமல நதியிலிருந்து இது பிரிந்து செல்கிறது.

புராண வரலாறுகள் :

தோணிபுரம்:- ஏழு தீவுகள் அடங்கிய இப்பேரண் டத்தைப் பெரும்புறக் கடலானது ஓர் ஊழிக்காலத்தில் பொங்கி எழுந்து அழித்தது, பின்னர் இறைவன் ஆன்ம கோடிகளை மீண்டும் படைக்கத் திருவுளங்கொண்டு அக்கர விலக்கணம் ஆதியாய அறுபத்துநான்கு கலைகளையும்ஆடை யாகத்தரித்து, பிரணவமே தோணியாகக்கொண்டு, உமா மகேசுவரராக எழுந்தருளித் தோணியைச் செலுத்திக்

கொண்டு வருகையில் அக்காலத்தும் அழிவுறு திருந்த இத் தலத்தைக்கண்டு இதுவே மூலாதாரக்ஷேத்திரம் என்று அருளிச்செய்து இங்குத்தோணியுடன் விற்றிருந்தருளுவார் ஆயினர்.

சட்டைநாதர் : மகாவிஷ்ணு மாவலிபால் குறள் வடிவாகச் சென்று மூன்றடிமண்யாசித்து விண்ணையும் மண்ணையும் ஈரடியால் அளந்து, மூன்றும் அடியை அவன் தலைமேல்வைத்துப் பாதாள உலகிற்குச் செலுத்தினர்; அதனால் அவர் அகங்காரங்கொண்டு உலகு நடுங்கத் திரிவாராயினர். இஃதறிந்த வடுகநாதர் தமது திருக்கரத்தால் விஷ்ணுவை மார்பில் அடித்துப் பூமியில்வீழ்த்தினர். இலக்குமி மாங்கலிய பிச்சை வேண்டியவாறே இறைவன் அருள்செய்ய, விஷ்ணு உயிர்பெற்றெழுந்து வணங்கினர். அவர் தமது தோலையும், எலும்பையும் அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க, இறைவனும் எலும்பைக் கதையாகக்கொண்டு, தோலைச் சட்டையாகப் போர்த்து அருளினர். அதுமுதல் தண்டபாணி, சட்டைநாதர், வடுகநாதர், ஆபத்துத்தாரணர் எனப் பல திருநாமங்களோடு இவர் விளங்கிவருவாராயினர்.

மலைவந்த வரலாறு: ஆரியாவர்த்தத்தை ஆண்டுவந்த காலவித்து என்னும் வேந்தன் புத்திரப்பேறின்மையினால் வருந்தி, உரோமச முனிவரைக்கண்டு தன் கவலையைத் தெரிவித்தான். முனிவரும் கயிலையின் சிகரத்தைத் தரிசித்தால் கவலைநீங்கும் என்று கூறினர். எவ்வாறு தரிசிக்கமுடியும் என்று கவலையுற்ற வேந்தனை நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டுக், கயிலாயம் சென்று முனிவர் தவஞ் செய்தார். இறைவன் முனிவர்முன் தோன்றி வேண்டுவது யாதென, முனிவரும் "தென்னாட்டுமக்கள் தரிசிக்கவேண்டி

இம்மலைச்சிகரம் ஒன்றைத் தென்திசையில் தோற்று வித்து அதில் உமாதேவியுடன் வீற்றிருந்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் கயிலாயபதி "ஆதி சேடனுக்கும் வாயுவுக்கும் போர் நடக்கும்பொழுது இது நிறைவேறும்" என்று அருள்புரிந்தார். பின்னொருநாள் ஆதிசேடனுக்கும், வாயுவுக்கும் தம்முள் யார் வலியர் என்பதுபற்றிப் போர் நிகழ்ந்தது. ஆதிசேடன் தனது ஆயிரந்தலையினாலும் கயிலாய மலையை இறுக மூடிக் கொண்டான். வாயு தன்னால் இயன்ற அளவு காற்றை வீசியும் மலையைச் சிறிதுகூட அசைக்கமுடியவில்லை. உலகம் ஊழிக்காலம்போல் உலைந்தது. அதுகண்டு தேவர் கள் வேண்டுகோளின்படி ஆதிசேடன் தனது ஒருதலையை மெல்லத் தூக்கினான். உடனே மலைச்சிகரம் பெயர்ந்து ஒரு பெருங்கிளையும் பல சிறு கிளைகளுமாகப் பதினொரு கிளைகள் விழுந்தன. பெருங்கிளையான சிகரம் இறைவன் அருளால் இருபது பறவைகளால் இங்குக் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டது. காலவித்து என்னும் அரசனும் தரிசித்தான். பின்னர் அம்மலை மறைந்துநிற்க, மலைவந்து தங்கிய அந்த இடத்தில் சுதையால் இருபதுபறவைகள் தாங்கியதுபோலவே கட்டுமலை ஒன்று கட்டுவித்து அரசனும் தன் நகர்சேர்ந்தான்.

பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான்றுநின்
பாதமெல்லாம்
நாலஞ்சு புள்ளினம் ஏந்தின என்பர் நளிர்மதியம்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழுமலவர்க்
காளன்றி மற்றுமுண் டோஅந்த ஞான்று அகலிடமே.

—அப்பர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தர் தோத்திரங்கள்

வையம் மகிழ யாம்வாழ அமணர் வலிதொலைய
ஐயன் பிரம புரத்தாற் கம்மென் குதலைச்செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
தையல் அருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே. 1

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட் சோழன் முருகன்நல்ல
சந்தார் அகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி லிட்டடி யேன்கொடுத்த
அந்தாதி கொண்ட பிரான் அருட் காழியர் கொற்றவனே. 2

கவிக்குத் தருவன கண்ணுக் கினியன கேட்கில்இன்பம்
செவிக்குத் தருவன சிந்தைக் குரியன பைந்தரளம்
நவிக்கட் சிறுமியர் முற்றின் முகந்துதஞ் சிற்றில்தொறுங்
குவிக்கத் திரைபரக் குங்கொச்சை நாதன் குரைகழலே. 3

அணங்கமர் யாழ்முரித் தாண்பனை பெண்பனை யாக்கிஅமண்
கணங்கழு வேற்றிக் கடுவிடந் தீர்த்துக் கதவடைத்துப்
பிணங்கலை நீர்எதிர் ஓடஞ் செலுத்தின வெண்பிறையோ(டு)
இணங்கிய மாடச் சிரபுரத் தான்றன் இருந்தமிழே. 4

உறவும் பொருளும்ஒண் போகமும் கல்வியும் கல்வியுற்ற
துறவும் துறவிப் பயனும் எனக்குச் சுழிந்தபுனற்
புறவும் பொழிலும் பொழில்சூழ் பொதும்புந் ததும்பும்
வண்டின்
நறவும் பொழில்எழிற் காழியர் கோன்திரு நாமங்களே. 5

பாடிய செந்தமி ழாற்பழங் காசு பரிசில்பெற்ற
நீடிய சீர்த்திரு ஞானசம் பந்தன் நிறைபுகழான்
நேடிய பூந்திரு நாவுக் கரசோ டெழின்மிழலைக்
கூடிய கூட்டத்தி னல்உள தாய்த்திக் குவலயமே. 6

கண்ணார் திருநுத லோன்கோலக் காவிற் கரநொடியால்
பண்ணார் தரப்பாடுசண்பையர்கோன்பாணிநொந்திடுமென்
றெண்ணார் எழுத்தஞ்சும் இட்டபொற் றாளங்கள் ஈயக்கண்டு
மண்ணார் சிலர்சண்பை நாதனை ஏத்தார் வருந்துவதே. 7

ஆறதே றுஞ்சடை யான்அருள் மேவ அவனியர்க்கு
வீறதே றுந்தமி ழால்வழி கண்டவன் மென்கிளிமாந்
தேறல்கோ தித்துறு சண்பகந் தாவிச் செழுங்கமுகின்
தாறதே றும்பொழிற் சண்பையர் காவலன் சம்பந்தனே. 8

பிறவி எனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனுந் தோற்றோணி கண்டீர்—நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ். 9

யாரேஎம் போல அருளுடையார் இன்கமலத்
தாரேயுஞ் சென்னித் தமிழ்விரகன்—சீரேயும்
கொச்சை வயன்றன் குரைகழற்கே மெச்சி
அடிமைசெயப் பெற்றேன் அறிந்து 10

—பதினொராந்திருமுறை.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

—பெரியபுராணம்.

பண்டைவல் வினையினால் பாயு டுத்துழல்
குண்டரை வென்றுமுன் கூடல் வைகியே
வெண்திரு நீற்றொளி விளக்கச் செய்திடு
தண்டமிழ் விரகன்மெய்த் தாள்கள் போற்றுவாம்.

—கந்தபுராணம்.

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

—திருவிளையாடற்புராணம்.

மேவ ரும்பர மானந்த வீட்டினுள்
தாவில் நன்மணங் காணிய சார்ந்தவர்
யாவ ரும்புகு வித்தருள் செந்தமிழ்ப்
பாவ லன்மலர்த் தாள்முதல் பற்றுவாம்.

—சீகாளத்திபுராணம்.

இருகுடங்கொண் டொருகுடத்தில் வெண்பொடிபெண்
கொடியாக எழுவித் தோனைத்
திருவருளால் பாலருந்தி ஏடதனை
ஆற்றிவிட்ட தெய்வக் கோனை

அருமறையின் தலைக்கொழுந்தை யாகமத்தின்
தனிமுதலை யடியார் வாழ்வைப்
பரசமய கோளரியைக் கௌணியர்சூ
ளாமணியைப் பகருவோமே.

—திருவெண்காட்டுப்புராணம்.

பரசமய கோளரியைப் பாலறு
வாயனைப்பூம் பழனம் சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத் திருஞான சம்பந்தப்
பெருமானைத் தேய மெல்லாங்
குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளுங்
கவுணியர்தங் குலதீபத்தை
விரவிஎமை ஆளுடைய வென்றிமழ
இளங்களிற்றை விரும்பி வாழ்வாம்.

—காஞ்சிப்புராணம்.

மட்டுவிரி கறந்துளப மாலாலும்
அயனாலும் மறையினாலும்
சுட்டியறியாதபெருஞ் சுகப்பொருளை
ஒருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி
மொட்டிளமென் முலையுமையாள் கொடுப்ப அருந்
திய அமிழ்த முழுதும் ஆங்கே
கொட்டியதா போற்கவிதை கொழித்தகவு
ணியர்மணிதன் குலத்தாள் போற்றி.

—பூவாளூர்ப்புராணம்.

குழுவேறச் சமண்மூக ரழலேற
விடுத்ததனைக் கூடற் கோமான்

வழுவேறு முடலேற உடன்முரணு
　　மனமுரணு மாற்றி யன்னூர்
கழுவேற வெண்ணீறும் ஐந்தெழுத்தும்
　　விரித்துலகைக் கதியி லேற்றி
மழுவேறுங் கரத்தான்ற னருளேறுங்
　　கவுணியர்கோன் மலர்த்தாள் போற்றி.

—சீகாழிப்புராணம்.

திருப்பிரம புரத்தமர்ந்த சிவனருளால்
　　உமைகலசத் திருமு லைப்பால்
விருப்பொடுமங் கமுதுசெய்து மிகுசைவத்
　　துறைவிளங்க வேத மோங்கக்
கருக்குழிவீழ்ந் தலறுமமண் கையரெலாங்
　　கழுவேறக் கருதி மாறன்
நெருப்புறுவெப் பகன்றிடவெண் ணீறெடுத்துச்
　　சாத்தினர்தாள் நினைதல் செய்வாம்.

—திருப்பூவணப்புராணம்.

மதுரேசர் திருநாட்டு வந்தசமண்
　　கழுவேற மாறுச் சைவம்
சதுரேற மனுநீதி தழைத்தேறத்
　　திருவேடு தமிழ்சேர் வைகை
எதிரேறத் தொண்டர்குழாம் ஈடேறப்
　　பரசமய இருள்விட் டோடக்
கதிரேறு மணிச்சிவிகை ஏறினன்
　　சரணமந்தக் கரணம் சேர்ப்பாம்

—திருக்குற்றாலப்புராணம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் எட்டாவது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக சுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்

கோலொன்று கொண்டகில வலயம் புரக்கவரு
    கோமாறன் மேவிய தமிழ்க்
கூடலிற் சமண்மூகர் திருமடத் திட்டவெரி
    கொற்றவற் பற்ற மொழியா
மாலொன்று மங்கையர்க் கரசியார் படுதுயரின்
    வலிகண்டு சென்று தவிரா
வஞ்சப் பெருங்கூனும் வெப்புந் தவிர்த்தருளு
    மதுரவா சகமதகு பாய்
காலொன்று மாநதி பரந்துவரு கழனியிற்
    களையெனக் குவளை களைவார்
கண்டுவெரு வித்தங்கள் கைநெரித் தருகுமிடை
    கன்னலங் காடு மறையச்
சேலொன்று விளையாடு சீகாழி நாடாளி!
    செங்கீரை யாடி யருளே
செழுநான் மறைத்தலைவ! திருஞான சப்பந்த!
    செங்கீரை யாடி யருளே.

திருஞானசம்பந்தர் திருவடி வாழ்க.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் அஷ்டோத்ர சதநாம ஸ்தோத்ரம்

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

கவாடஸ்த நிஷ்கஶ்சைவ நிஷ்கதோஷ வ்யபோஹக꞉ |
பாதராயணஶ்சைவ பஞ்சாக்ஷரபராயண꞉ ||
ஶிவாம்ப்ருந்த்ருத்தஸூசிதஸ்ய ஶ்ரோணீபாரவிநாயக꞉ |
ஸ்வர்ணஹேமஷாம்பராய꞉ வித்தநிக்ஷிப்தஶங்கர꞉ ||
ஹஸ்திபீத்த ஸம்த்ராண ப்ரோணீஹம்ஸதஸ்வபத்யக꞉ |
வீணாவாணித ஸத்வத்யமாயீஸாஸ்வரநாதவான் ||
கவாடபாடஸாமாத்யேஷ்வதேஷ்வா விஷ்வா ப்ரகாஶ்ய꞉ |
மஹிஷாநாயகீ ஸேவ்யாதிவ்யவ்யஷ்டிஸ் ஸாநுக꞉ ||
ஶிவாம்பியாம்ரவிதஸ்ய ஸாக்ஷாதாமவியாரக꞉ |
மஞ்ஜு மஞ்ஜீரவிபூஷணாரண꞉ பாராமஷோதத꞉ ||
க்ருபாலஸாநுராஸ்தாத்ய ஸ்ருஷ்டண꞉ பாரமேஶ்வர꞉ !
ஶிவவித்தஸ்ய பாம்ஸ்ராமஹேஷ தக்ஷஸ்வபாத்யவான் ||
பரமாத்மா யமநாயஸ்வாஹாமதாஸிமாஹாமதி꞉ |
ஜயத்ருஜயப்ரவ்யஸ்யாமோபத்ய ப்ரபாரக꞉ ||
நத்யாரோஹணபத்யஸ்ய தீபமார ப்ரியஸ்வயா |
ஜ்வரநாஶகபத்யஸ்ய கண்ப்ருகாம தீபக꞉ ||
விஷமோசகபத்யஸ்ய நிமோசாவிதவிஷோத்வண꞉ |
மணநாயப்ரியோந மஹதேந பரிவ ரஞ்ஜித꞉ ||
ராஜராஜரிய ரிவகமஶநாய ப ரஜ்யபதாம்பாஜ꞉ |
*ஶ்ரீமஹாதேவ யஜ்வாவ்யஜாமாதா ச பாரத்வ꞉ ||

---

* நம்பாண்டார்நம்பி என்று பெரியபுராணம் பேசுகிறது.

*𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌨𑌾𑌯𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌵𑍀𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌤 𑌜𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌦𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌬 𑌗𑌜𑌾𑌯𑌾𑌸𑌪𑌦𑌨𑍋𑌹𑌾𑌰𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕 𑌘𑍋𑌷𑍌𑌘 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑍀𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 ।
𑌮𑍋𑌹𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌶 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌦𑍇𑌨𑌾𑌹𑌪𑍋𑌽𑌦𑌷𑍍𑌶𑍂𑌲𑌃 𑌗𑌾𑌨𑌸𑌂𑌦𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌚𑍇𑌨𑌕𑌕𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌕𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦 𑌵𑌰𑍋𑌗𑌦𑌃 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌧𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌹𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

---

* தோத்திரபூரணி என்கிறது புராணம். சொக்கியார் என்கிறது கல்வெட்டு.

அஷ்டோத்ர சதநாமாவளி

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑍐 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍇𑌶𑌵𑌿𑌤𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌕𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑍌𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌨𑍀𑌲𑌨𑌕𑍍𑌕𑌵𑌰𑌾𑌶𑍀𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ம

𑍐 𑌮𑍁𑌰𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑌿𑌵𑌬𑍋𑌧𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍀𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑍌𑌕𑌶𑍇𑌵𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 உ௰

ഓം ശിവതുഷ്ടായ നമഃ

ഓം ഖഢഅയായ നമഃ

ഓം പ്രസാരിതമനോഹാരിതജാനുദീർഘബാഹവേകായ നമഃ

ഓം വയഃപാദ്രുവഹഅബാഹവേകായ നമഃ

ഓം ദ്രവിഭോദ്ദമായ നമഃ

ഓം കാളീപർവ്വനിവാസിനേ നമഃ

ഓം സദ്ദാഢ്യംകായ നമഃ

ഓം ദിനേദ്രുകായ നമഃ

ഓം കർമ്മപക്ഷകദിദ്രായ നമഃ

ഓം ഖ്വണ്ഡദാമകരാംബർജായ നമഃ ൧൰

ഓം മൂർദ്ധകവദ്ദ്രയാശിണേ നമഃ

ഓം മൂർദ്ധകാലരണോജ്വായ നമഃ

ഓം സന്മൂർദ്ധകോജ്വമഹാശിബികാരദ്ധവിദ്രഹായ നമഃ

ഓം മായാപുകവിരാജളവപദ്ധിതാംബ്രിസരോരഹായ

(നമഃ

ഓം സ്വാദ്ധനിഷ്കകായ നമഃ

ഓം നിഷ്കശോഷവ്യപോഹകായ നമഃ

ഓം പമ്മായാരായ നമഃ

ഓം പഞ്ചാക്ഷരപരായണായ നമഃ

ഓം ശിവാംബ്രിനൃഷ്കദിദ്ദായ നമഃ

ഓം ദ്രോണീപർവ്വവിനായകായ നമഃ ൨൰

ഓം ഖ്വണ്ഡഹദ്ധഷാംബരയരായ നമഃ

ഓം ദിദ്ദനിക്ഷിപ്തശംകരായ നമഃ

ஓம் ஸர்வாப்திமத்நஸம்ப்ராணப்ரேயஸீஸம்ஸ்துதஸ்வஸத்யகாய (நம:

ஓம் வீணாவண்டிதஸத்வத்யமாயிநே நம:

ஓம் ஸர்வஸாரநாதவதே நம:

ஓம் கவாடபாஸஸாமஸ்துத்யவத்யாய நம:

ஓம் வித்யாப்ரகாஶயித்ரே நம:

ஓம் மஹிஷாநாயகீஸேவ்யாய நம:

ஓம் தி்வ்யத்ருஷ்டயே நம:

ஓம் ஸமுத்ராய நம: ௫௰

ஓம் ஶிவாம்ப்ரியாமுக்தாய நம:

ஓம் மஸ்தாதாமவியாரகாய நம:

ஓம் மஞ்ஜுமஞ்ஜீரவிபூஷணாய நம:

ஓம் பாரமேஷ்டாத்மாய நம:

ஓம் குமாரஸம்புரஸ்துத்யாய நம:

ஓம் ஸத்வர்ணாய நம:

ஓம் பாரமேஶ்வராய நம:

ஓம் ஶிவவித்தாய நம:

ஓம் பாண்டுமுகோதக்ஷஸ்வத்யவதே நம:

ஓம் பரமாத்மநே நம: ௬௰

ஓம் யஜ்ஞநாயகாய நம:

ஓம் குஹ்யதாரயே நம:

ஓம் மஹாமதயே நம:

ஓம் ஜகத்ப்ரியப்ரவ்யஶ்யாமவத்யப்ரவார்காய நம:

𑌓𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌨𑌾𑌶𑌕𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌰𑍋𑌗𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ௭௰

𑌓𑌂 𑌗𑌣𑌨𑌾𑌥𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible]

𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵[illegible] 𑌨𑌮𑌃 (𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ௮௰

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌓𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ௩௰

𑍐 𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌹𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌗𑌾𑌨𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌕𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌖𑌰𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍋𑌗𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑌧𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌜𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑌿𑌵𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍈𑌵𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

53091

உ

குருபாதம்

தருமபுர ஆதீனப் பணிகள்

---

1. தேவாரபாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.
2. சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.
3. சிவஞான நூல்களைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.
4. சமய நுணுக்கங்களை நூல்களாக வெளியிடுவது.
5. தலங்கள்தோறும் திருப்பதிகங்கள் உரையுடன் வெளியிடுவது.
6. அறிஞரைக் கொண்டு ஆலயம் தோறும் அறவுரை வழங்குவது.
7. பிரசார வாகனத்தின்மூலம் தமிழ்நாடெங்கும் சமயம் வளர்ப்பது.
8. ஆங்கிலக்கலாசாலையில் தமிழ்ப்பரிசு அமைப்பது.
9. ஆதீனக்கோயில்தோறும் பண்ணிசைத்தமிழ் வளர்ப்பது.
10. தமிழ்க்கல்லூரி நிறுவி வித்துவான் தேர்விற்கு அனுப்புவது.
11. வடமொழிக் கல்லூரி நிறுவிச் சிரோமணித்தேர்விற்கு அனுப்புவது.
12. ஏழிசையும் இனிதோங்க இசைப்பிரிவு அமைப்பது.
13. நூல் ஆராய்ச்சிகள் எழுதி அச்சிட்டு வழங்குவது.

14. விஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞான நூல்களை வெளியிட்டு வழங்குவது.

15. சமய நூல்களைத் தக்கமுறையில் வெளியிடுவது.

16. "ஞானசம்பந்தம்" என்னும் மாதப்பத்திரிகை வாயிலாகச் சமயஉண்மைகளை அறிவுறுத்துவது.

17. சமயக் கூட்டங்களுக்குத் தக்கன செய்வது.

18. தமிழ்ப்பணி சமயப்பணி செய்பவர்க்குதவுவது.

19. தமிழ்நாட்டுத் தல வரலாறுகளை எழுதுவித்து வழங்குவது.

20. புத்தகசாலையமைத்துப் பழந்தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாப்பது,

21. நாடோறும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு அன்னம் அளிப்பது.

22. பொருளும் புத்தகமும் அளித்து ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவுவது.

23. மாயூரத்தில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி கட்டி உதவியது.

24. குடிமக்கட்கு அடிக்கடி எண்ணெய் முழுக்கும் அன்னமும் அளித்துவருவது.

25. காந்தி நிதி, ஹரிஜன பண்டு, அகதிகள் நிவாரணநிதி, காசநோய் ஆஸ்பத்திரி உதவிநிதி முதலிய பற்பல பொது ஸ்தாபனங்கட்குப் பெருந்தொகையளிப்பது முதலியன.

25 FEB 1958
MADRAS

திருக்களிற்றுப்படியார்

சுரந்த திருமுலைக்கே துய்ய சிவஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்ல - சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு.

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப் (பு)
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைதாம் ஓங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

—உய்யவந்ததேவ நாயனார்,

சீகாழியில் சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒன்றுகூடிய காட்சி.

அருட்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக் கெல்லாம்
அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஓங்கும்
பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக்கண் இரண்டெனவும் புவனம் உய்ய
இருட்கடுவுண் டவர் அருளும் அகிலம் எல்லாம்
ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித்
தெருட்கலை ஞானக்கன்றும் அரசும் சென்று
செஞ்சடைவா ணவர்கோயில் சேர்ந்தா ரன்றே.

—சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
25 FEB 1956
MADRAS

"தாதையொடு வந்த வேதியச் சிறுவன்
தளர்நடைப் பருவத்து வளர்பசி வருத்த
அன்னு யோஎன் றழைப்பமுன் நின்று
ஞான போனகத் தருளட்டிக் குழைத்த
ஆனுத் திரளை அவன்வயின் அருள
அந்தணன் முனிந்து 'தந்தார் யார்?'என
அவனைக் காட்டுவன் அப்ப வாஞர்
'தோஓடுடைய செவியன்' என்றும்
'பீடுடைய பெம்மான்' என்றுங்
கையிற் சுட்டிக் காட்ட
ஐயநீ வெளிப்பட் டருளினை ஆங்கே"

—பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.